

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Filipa Dienstbiera a Václava Štencla v právní věci žalobkyně: **ASSA ABLOY Opening Solutions CZ s.r.o.**, sídlem Strojnická 633, Rychnov nad Kněžnou, zastoupená Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem, sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, sídlem Na Františku 32, Praha 1, zastoupený doc. JUDr. Janem Brodcem, LL.M., Ph.D., advokátem, sídlem Rubešova 162/8, Praha 2, proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 26. 11. 2024, č. j. MPO 102209/24/11200/01000, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2025, č. j. 10 A 12/2025-74,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 4. 2021, č. j. MPO 354729/21/61200/480 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“), poskytl žalobkyni peněžní prostředky ve výši 61 917 637,44 Kč, představující jednu čtvrtinu celkových způsobilých výdajů projektu „*Nová generace mechanických cylindrických vložek s unifikovanou konstrukční koncepcí a zvýšenou ochranou*“, registrační číslo CZ.01. 1. 02/0.0/0.0/20_318/0023712. Účelem dotace bylo posílení inovační výkonnosti a zvýšení konkurenceschopnosti na trhu.

[2] Rozhodnutím ze dne 26. 7. 2024, č. j. MPO 72617/24/61400, žalovaný poskytnutou dotaci odňal dle § 15 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), neboť údaje, které vedly k poskytnutí dotace, byly shledány neúplnými a nepravdivými; a rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo shledáno také rozporným s unijním právem. Rozklad žalobkyně proti tomuto rozhodnutí ministr průmyslu a obchodu zamítl rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[3] Správní orgány považovaly údaje obsažené v žádosti o dotaci a souvisejících dokumentech za neúplné, neboť řádně nedokládaly žalobkyní tvrzenou implementaci evropského patentu EP 3306017B1 do inovovaných produktů. Dále považovaly údaje za neúplné a nepravdivé ve vztahu k žalobkyní tvrzené prodloužené životnosti inovovaných produktů o 30 % oproti předchozím generacím produktů. V důsledku těchto zjištění správní orgány označily poskytnutou dotaci také za podporu neslučitelnou s vnitřním trhem Evropské unie s tím, že rozhodnutí o jejím poskytnutí je z tohoto důvodu rozporné s unijním právem.

[4] Žalobkyně napadla rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Městský soud v odůvodnění rozsudku vycházel z toho, že byla-li dotace odňata z několika důvodů, postačuje, pokud v soudním přezkumu obstojí alespoň jeden z nich. Dle městského soudu neobstojí závěr správních orgánů, že žalobkyně nedoložila implementaci evropského patentu EP 3306017B1 do inovovaných produktů, potvrdil však správnost druhého důvodu, pro který byla dotace odňata. Ztotožnil se se závěrem správních orgánů, že žalobkyně nedoložila jí tvrzenou prodlouženou životnost inovovaných produktů u všech tří typů inovovaných cylindrických vložek.

[5] Městský soud v napadeném rozsudku vyložil obsah žádosti o dotaci a její přílohy tak, že žalobkyně popsala záměr inovace cylindrických vložek a jejich uvedení na trh ve třech bezpečnostních třídách (low, medium a high), přičemž u všech tří v dokumentech uvedla prodloužení životnosti o 30 % oproti dřívějším generacím produktů. Z protokolu o zkouškách životnosti, který byl k žádosti rovněž přiložen, však městský soud zjistil, že tento protokol uvádí toliko testovaný počet uzamykacích cyklů (a tedy prokazuje životnost 100 000 cyklů u prototypů řad low a medium a životnost 200 000 cyklů u prototypu řady high). Neprovádí však srovnání životnosti testovaných prototypů s předchozí generací produktů. Taktéž pozdější posudek Ing. Petra Koktana ze dne 29. 4. 2024 (zpracovaný v průběhu řízení o odnětí dotace) uvádí pouze životnost všech tří předchozích generací, a to jednotně jako 100 000 cyklů. V návaznosti na uvedená zjištění městský soud potvrdil závěr správních orgánů, že žalobkyně předloženými dokumenty prokazatelně nedoložila jí tvrzené prodloužení životnosti inovovaných produktů o 30 % oproti produktům dřívějších generací. Dle městského soudu proto byl dán důvod pro odnětí dotace dle § 15 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, neboť údaje, dle kterých byla dotace poskytnuta, byly neúplné a nepravdivé; a též pro odnětí dotace dle odvozeného důvodu dle písm. c) téhož ustanovení rozpočtových pravidel, podle něhož rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo vydáno v rozporu s právem.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. V ní namítala, že městský soud nesprávně posoudil otázku naplnění důvodů pro odnětí dotace. Stěžovatelka poukázala na obsah podnikatelského záměru, který předložila jako přílohu k žádosti o dotaci. Uvedla, že v tomto záměru je údaj o prodloužení životnosti inovovaných produktů o 30 % uveden pouze v obecném úvodu, přičemž dále v záměru je blíže specifikováno, že k prodloužení životnosti dochází pouze u produktové řady high, a to dokonce o 100 %, což nebylo v řízení zpochybněno. Stěžovatelka popírá, že by v žádosti tvrdila prodloužení životnosti u všech produktových řad inovovaných produktů. Dle jejího tvrzení je z obsahu podnikatelského záměru zřejmé, že životnost produktových řad low a medium se bude pohybovat minimálně na úrovni životnosti dřívějších produktů. V souladu s výzvou programu pak stěžovatelka k žádosti doložila existenci funkčních prototypů inovovaných výrobků a protokol o zkoušce životnosti, které dokládají prodloužení životnosti u produktové řady high.

[7] Stěžovatelka připomněla, že po vyhodnocení projektu jí byla dotace poskytnuta. Rozhodnutí o poskytnutí dotace nezakotvilo zvýšení životnosti inovovaných produktů jako závazný ukazatel či podmínku dotace. I pokud by tedy stěžovatelka nedosáhla u řad low a medium prodloužení životnosti oproti dosavadním produktům, odpovídal by takový stav podané žádosti a údajům, které poskytla. Stěžovatelka v této souvislosti upozornila, že ze znaleckého posudku Ing. Petra Koktana ze dne 29. 4. 2024 vyplývá zvýšená úroveň životnosti na 200 000 cyklů i u řady medium.

[8] Principy právního státu brání dle stěžovatelky tomu, aby situace, kdy dojde k uvedení neúplných nebo nepravdivých údajů v žádosti o dotaci (na což dopadá § 15 rozpočtových pravidel s následkem v podobě odnětí dotace) byla zaměňována se situací, kdy v žádosti jsou uvedeny „pravdivé záměry žadatele ohledně určitých parametrů zamýšleného projektu“, avšak nejsou nakonec realizovány. Taková situace má být řešena krácením platby dle § 14e rozpočtových pravidel, popř. výzvou k vrácení dotace a uložením odvodu za porušení rozpočtové kázně, u nichž v souladu s principem proporcionality nemusí dojít k postihu ve výši 100 % poskytnuté dotace. Dle stěžovatelky se žalovaný pokouší vlastní pochybení zjištěná auditem přenést na stěžovatelku z toho důvodu, aby vyplacená dotace (či její část) nešla k tíži státního rozpočtu pro případ, že by nebyla proplacena Evropskou unií. Stěžovatelka nicméně trvá na tom, že poskytla pravdivé a úplné údaje a projekt realizovala v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace.

[9] Stěžovatelka nesouhlasí ani se závěrem městského soudu, že před vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace nebyl žalovaný povinen ji vyzvat k odstranění nedostatků žádosti, jak předpokládala pravidla dotačního programu. Mezi kritéria podmínek přijatelnosti řadí příloha D výzvy dotačního programu také „popis projektu“ (viz položka 7 na str. 3). Pokud by projekt obsahoval nejednoznačné vymezení inovace, měla být stěžovatelka vyzvána k odstranění takové vady. Pokud by naopak stěžovatelka již v žádosti uvedla zjevně neúplné a nepravdivé informace, bylo by to dle přílohy D důvodem pro vyloučení projektu z hodnocení již v rámci hodnocení přijatelnosti (viz položka 11

na str. 3). K tomu však v daném případě nedošlo. Projekt byl vyhodnocen jako způsobilý a dotace byla stěžovatelce poskytnuta.

[10] Stěžovatelka se rovněž domnívá, že městský soud měl žalobou napadené rozhodnutí zrušit pro vadu správního řízení, která mohla ovlivnit zákonnost v něm vydaného rozhodnutí. Žalovaný porušil stěžovatelčino právo na spravedlivý proces tím, že se nemohla vyjádřit k důvodům pro zahájení řízení před vydáním rozhodnutí o odnětí dotace a uplatnit odpovídající námitky či důkazní návrhy. Ani v oznámení o zahájení řízení, ani v následném upřesňujícím oznámení totiž nebylo uvedeno, že důvodem pro odnětí dotace je také nedoložení implementace evropského patentu EP 3306017B1. Tento důvod se poprvé objevil až v prvostupňovém rozhodnutí o odnětí dotace. Po účastníku řízení o odnětí dotace nelze spravedlivě požadovat, aby důvody zahájení řízení sám dohledával (např. v auditních zprávách). Stěžovatelka nesouhlasí s přístupem městského soudu, který ji odkazoval na skutečnost, že měla auditní zprávy k dispozici. Namítanou procesní vadu nelze označit za nemající vliv na zákonnost vydaného správního rozhodnutí jen proto, že si účastník řízení za pomoci svého zástupce „nakonec nějak poradil“.

[11] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal na skutečnost, že stěžovatelka hrubě dezinterpretuje údaje, které poskytla v žádosti o dotaci a jejích přílohách. Z těchto údajů bez pochybností vyplývá, že stěžovatelka deklarovala zvýšení životnosti o 30 % u produktových řad low a medium a 100 % u řady high. Dle programové výzvy měla stěžovatelka prokázat zvýšení technických a užitných hodnot produktů. Stejná úroveň životnosti však zjevně navýšení technických a užitných hodnot nepředstavuje. Zvýšení životnosti u produktových řad low a medium dle žalovaného stěžovatelka neprokázala ani znaleckým posudkem předloženým v průběhu řízení o odnětí dotace.

[12] Dle žalovaného žádost o dotaci splňovala formální náležitosti a kritéria přijatelnosti dle programové výzvy, nebyl proto důvod stěžovatelku vyzývat k odstranění vad žádosti. Žalovaný rovněž nesouhlasil se stěžovatelčíným tvrzením stran porušení procesních práv v průběhu správního řízení o odnětí dotace. V této souvislosti uvedl podrobnou argumentaci, proč bylo stěžovatelčino právo na účinnou obranu zachováno.

[13] Stěžovatelka reagovala na vyjádření žalovaného replikou, v níž nesouhlasila s výkladem obsahu žádosti a jejích příloh, jak jej učinil žalovaný a městský soud. Pokud by jí uvedené údaje byly skutečně nejednoznačné, zakládalo to dle jejího názoru důvod pro výzvu k odstranění vad žádosti. Stěžovatelka setrvala také na své argumentaci stran procesního pochybení žalovaného a dále na tvrzení, že v žádosti o dotaci deklarovala prodloužení životnosti toliko u produktové řady high, což doložila protokolem o zkouškách životnosti. Dle stěžovatelky by muselo být v řízení o odnětí dotace prokázáno, že si již v době podání žádosti o dotaci musela být vědoma toho, že jí uváděná produktová inovace nebude v tvrzeném rozsahu realizována. Případná pochybení v průběhu realizace projektu bylo nutno řešit instituty krácení platby nebo odvodem za porušení rozpočtové kázně. Stěžovatelka dále doplnila, že z hlediska principu proporcionality bylo úplné odnětí dotace nepřiměřené.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[14] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

pokračování

[15] Podle § 15 odst. 1 rozpočtových pravidel řízení o *odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci může poskytovatel zahájit, došlo-li po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci*

(...)

b) ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé,

c) ke zjištění, že rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci bylo vydáno v rozporu se zákonem nebo právem Evropské unie (pozn.: zvýraznění podtržením – zde i dále v textu – doplnil soud).

[16] Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 1. 2025, č. j. 8 Afs 288/2023-30 (bod 22), odnětí dotace dle citovaného § 15 odst. 1 rozpočtových pravidel je jednoznačně vázáno na zjištění, k němuž *došlo po vydání* rozhodnutí, nikoli na zjištění skutečností *nastalých po vydání* rozhodnutí či na jejich změnu. Poskytovatel dotace je tak oprávněn dotaci odejmout, pokud po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace zjistí, že údaje poskytnuté žadatelem v řízení o poskytnutí dotace byly neúplné nebo nepravdivé [písm. b)] nebo je vydané rozhodnutí o poskytnutí dotace v rozporu s právem [písm. c)]. Jedná se tedy o retrospektivní hodnocení poskytovatele, který při odnímání dotace zkoumá skutečnosti nastalé v minulosti již v procesu poskytování dotace zakončeném vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace.

[17] Odnětí dotace dle § 15 odst. 1 rozpočtových pravidel tak nelze zaměňovat s nevyplacením dotace dle § 14e rozpočtových pravidel, či odvodem za porušení rozpočtové kázně dle § 44 a násl. rozpočtových pravidel, jimiž správní orgány reagují na pozdější chování příjemce dotace, ať už jde o nedodržení účelu či podmínek dotace vyplývajících z rozhodnutí o dotaci, anebo o porušení právem stanovené povinnosti příjemcem související s poskytnutou dotací.

[18] V nyní posuzovaném případě bylo správními orgány správně užito institutu odnětí dotace, neboť stěžovatelka byla postižena nikoli za to, že nedodržela účel či podmínky dotace stanovené rozhodnutím o poskytnutí dotace (nebo že by porušila právem stanovené povinnosti), nýbrž za uvedení neúplných a nepravdivých údajů v řízení o žádosti o poskytnutí dotace. Jde-li o vlastní přezkum podmínek pro odnětí dotace, které byly v této věci shledány naplněnými, Nejvyšší správní uvádí ve shodě s městským soudem následující:

[19] V osmé výzvě dotačního programu *INOVACE – Inovační projekt* zaměřené na podporu projektů inovací žalovaný definoval, že produktovou inovací je *zvýšení technických a užitných hodnot výrobků, technologií a služeb* (bod 3.1.a výzvy). V rámci dotačního programu měly být podpořeny projekty mající přímou vazbu na výzkumné a vývojové aktivity, přičemž žalovaný jako poskytovatel dotace stanovil, že tyto *aktivity musí být ukončeny a prokazatelně doloženy*; stejně tak měla být doložena *existence funkčního prototypu produktu* (bod 3.1 výzvy). Dotace tedy měly být poskytovány na již ukončené aktivity, kdy inovované produkty, odrážející výsledky těchto aktivit, existovaly přinejmenším jako funkční prototyp. Z uvedeného je zřejmé, že údaje o produktech bylo nutné v žádosti podrobně popsat a doložit tak, aby mohla být posouzena jejich inovativnost.

[20] V posuzované věci stěžovatelka v žádosti o dotaci označila za inovované produkty novou generaci mechanických cylindrických vložek v bezpečnostních třídách low, medium

a high s unifikovanými díly, vyšším stupněm zabezpečení a *prodlouženou životností* (str. 4 žádosti). Prodloužená životnost inovovaných produktů (společně s unifikací a recyklací dílů) měla přispět k výrazné ochraně životního prostředí (tamtéž). Přílohou žádosti o dotaci byl podnikatelský záměr, v němž stěžovatelka specifikovala prodloužení životnosti konkrétně o 30 %, přičemž u nové produktové řady low uvedla životnost 100 000 cyklů, u řady medium min. 100 000 cyklů a u řady high min. 200 000 cyklů (bod 4.2 podnikatelského záměru, str. 33 až 35). Taková životnost inovovaných produktů je potvrzena i v protokolu o zkouškách životnosti (test report). V závěrečném srovnání stávající a nové generace produktů nicméně stěžovatelka uvedla srovnání životnosti toliko pro řadu high, u které oproti původním 100 000 cyklů představuje nových 200 000 cyklů zlepšení o 100 % (bod 4.2 podnikatelského záměru, str. 36).

[21] Ačkoli stěžovatelka popírá, že by v žádosti a jejích přílohách tvrdila prodloužení životnosti u všech produktových řad inovovaných produktů, Nejvyšší správní soud přisvědčuje závěrům městského soudu, že na základě obsahu výše uvedených dokumentů nelze dospět k jinému závěru, než že stěžovatelka v *žádosti* tvrdila prodlouženou životnost u všech tří produktových řad. V příloženém *podnikatelském záměru* upřesnila hodnotu prodloužení životnosti (o 30 %), a to v obecném úvodu společném opět pro všechny tři produktové řady; v popisu vlastností jednotlivých produktových řad pak uvedla konkrétní parametry inovovaných produktů, aniž by je bylo možno poměřit s parametry produktů stávajících. Hodnotitelé projektu i poskytovatel dotace tedy mohli při zvažování přidělení peněžních prostředků důvodně předpokládat, že životnost 100 000 cyklů uváděná u řad low a medium představuje onu o 30 % prodlouženou životnost oproti životnosti výrobků stávajících.

[22] Údaj o životnosti produktu v závěrečném tabulkovém srovnání stávajících a inovovaných produktů je pak zavádějící, neboť přestože je obsažen ve srovnání pro všechny tři produktové řady, ve skutečnosti životnost srovnává toliko pro řadu high (u níž hovoří o prodloužení životnosti o 100 %, zatímco o dvou zbývajících řadách neuvádí nic). Příslušnou tabulku je ovšem možné – vzhledem k ostatnímu obsahu podnikatelského záměru – vyložit tak, že potvrzuje, že zatímco u řady low a medium je životnost prodloužena o 30 %, u řady high se jedná dokonce o prodloužení o 100 %.

[23] Není tedy pravdivým stěžovatelčino tvrzení v kasační stížnosti, že by v podnikatelském záměru bylo výslovně uvedeno, že k prodloužení životnosti dochází pouze a jedině u produktové řady high; ani to, že by z obsahu záměru bylo zřejmé, že životnost produktových řad low a medium se bude pohybovat (minimálně) na úrovni životnosti dřívějších produktů.

[24] Nejvyšší správní soud uvádí, že vedle unifikace dílů a vyššího stupně zabezpečení představuje stěžovatelkou deklarované prodloužení životnosti zvýšení technické a užitné hodnoty výrobku (produktu). Naplňuje tedy definici produktové inovace. Hodnocení úplnosti a pravdivosti stěžovatelkou poskytnutých údajů stran prodloužené životnosti inovovaných produktů auditem i řízením o odnětí dotace proto bylo v daném případě namístě, neboť se jednalo o údaje důležité pro věcné hodnocení projektu a pro tehdejší rozhodnutí, zda projekt bude dotačně podpořen, či nikoli.

pokračování

[25] Nejvyšší správní soud se rovněž ztotožňuje se závěrem správních orgánů a městského soudu, že údaje poskytnuté stěžovatelkou týkající se prodloužené životnosti nebyly úplné ani v tom smyslu, že stěžovatelka při podání žádosti o dotaci sice tvrdila prodloužení životnosti inovovaných produktů o 30 %, svá tvrzení však nijak nedoložila. Přiložený protokol o zkouškách životnosti (test report) se totiž srovnáním životnosti oproti stávající generaci produktů vůbec nezabývá (v podrobnostech Nejvyšší správní soud odkazuje bod 120 napadeného rozsudku). Obstojí proto závěr správních orgánů a městského soudu, že stěžovatelkou poskytnuté údaje byly neúplné.

[26] Údaje o prodloužené životnosti se dále ukázaly být dokonce zčásti nepravdivé. V řízení o odnětí dotace totiž vyšlo najevo (slovy rozpočtových pravidel *došlo ke zjištění*), že již životnost dřívějších produktů, a sice všech produktových řad byla 100 000 cyklů (viz znalecký posudek Ing. Petra Koktana ze dne 29. 4. 2024). Přinejmenším u inovovaných produktů řady low tedy k žádnému prodloužení životnosti nedošlo. To stěžovatelka ostatně nerozporela a svou obranu zaměřila výhradně na zpochybnění významu údajů, které uvedla před získáním dotace.

[27] Stěžovatelčina argumentace, že rozhodnutí o poskytnutí dotace nestanovilo jako závazný ukazatel či podmínku dotace zvýšení životnosti inovovaných produktů, se pak zcela míjí s podstatou a předmětem nyní projednávaného případu. Jak Nejvyšší správní soud vysvětlil výše, stěžovatelka nebyla správními orgány postihována za nedodržení podmínek dotace stanovených rozhodnutím o dotaci, nýbrž za neuvedení potřebných (úplných) údajů, resp. uvedení údajů nepravdivých v žádosti o dotaci. Nejednalo se tedy o to, zda a čeho by stěžovatelka měla po poskytnutí dotace závazně dosáhnout, nýbrž o to, zda inovované výrobky existující jako prototypy již v době žádosti o dotaci a jejího posuzování měly, anebo neměly stěžovatelkou tvrzené vlastnosti a parametry, resp. zda je stěžovatelka doložila.

[28] K argumentaci, že pokud by údaje obsažené v žádosti o dotaci byly skutečně nejednoznačné, měla být stěžovatelka vyzvána k odstranění vad žádosti, kterou však žalovaný jako poskytovatel dotace neučinil, lze uvést následující. Dle Nejvyššího správního soudu stěžovatelka v rámci snahy o získání dotace jednoznačně uváděla, že jí inovované produkty mají ve všech produktových řadách prodlouženou životnost oproti produktům dřívější generace. Žalovaný tedy nebyl povinen stěžovatelku vyzývat k odstranění vad žádosti. Stěžovatelce lze přisvědčit pouze v tom, že pravidla dotačního programu počítají s možností výzvy k odstranění napravitelných vad žádosti a rovněž s povinností vyloučení žádosti obsahující nenapravitelnou vadu z procesu dalšího posuzování. Ačkoli mezi nenapravitelnou vadu spadá i prokazatelné uvedení nepravdivých nebo neúplných údajů, neznamená to, že nedošlo-li k výzvě, byly tím vady žádosti zhojeny a přiznáním dotace bylo navždy znemožněno existující nedostatky následně zohlednit.

[29] Jak bylo vysvětleno výše, institut odnětí dotace slouží právě k následné nápravě závažných nedostatků žádosti existujících již v době rozhodování o poskytnutí dotace, které byly zjištěny později. Podle závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2023, č. j. 7 Afs 202/2022-64, bod 35, představuje uvedení neúplných nebo nepravdivých údajů žadatelem o dotaci, resp. poskytnutí dotace v rozporu se zákonem, kvalifikované porušení povinnosti typově natolik závažné, že odůvodňuje odnětí dotace,

byť již došlo k jejímu přiznání. Již v rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, č. 2713/2012 Sb. NSS, bod 33, pak Nejvyšší správní soud také vyložil (s odkazy na příslušnou judikaturu Soudního dvora Evropské unie), že opomenutí poskytovatele finančních prostředků upozornit na nesrovnalosti při provádění akce, nevylučuje ani neomezuje odpovědnost příjemce dotace. Opačný výklad by totiž vedl ke stavu, v němž by příjemce dotace byl zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které mu nebyly poskytovatelem oznámeny. Tento závěr lze vztáhnout i na situace odnětí dotace pro pozdější zjištění nedostatku, který existoval v době rozhodování o poskytnutí dotace. Ani v takovém případě není příjemce dotace zbaven odpovědnosti, a správní orgány tak byly oprávněny užít institutu odnětí dotace. Nejvyšší správní soud zároveň doplňuje, že závěry rozsudku č. j. 1 Afs 15/2012-38 byly v rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu opakovaně následovány a tvoří ustálenou judikaturu (viz např. rozsudky ze dne 17. 7. 2014, č. j. 10 As 10/2014-43, bod 28, ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 Afs 86/2017-42, bod 36, ze dne 26. 5. 2021, č. j. 8 Afs 114/2019-53, č. 4213/2021 Sb. NSS, ze dne 24. 6. 2021, č. j. 1 Afs 480/2020-38, bod 20, ze dne 19. 1. 2023, č. j. 1 Afs 316/2021, bod 37, nebo ze dne 22. 2. 2024, č. j. 4 Afs 61/2023-70, bod 30).

[30] Nedůvodnou Nejvyšší správní soud shledal rovněž kasační námitku směřující proti procesní vadě správního řízení spočívající dle stěžovatelky v tom, že žalovaný v oznámení o zahájení řízení a jeho pozdějším upřesnění nevymezil všechny důvody, pro které se řízení vede. Dle stěžovatelky žalovaný opomněl zmínit, že se v řízení bude posuzovat i nedoložení implementace evropského patentu EP 3306017B1 do inovovaných produktů.

[31] Stěžovatelka nicméně pomíjí, že tento druhý důvod, pro který jí byla žalovaným odňata dotace, neobstál v řízení před městským soudem. Aniž by tedy Nejvyšší správní soud byl povinen tuto námitku procesního charakteru posuzovat, konstatuje, že nemohla ovlivnit zákonnost rozhodnutí žalovaného v té části, která v soudním přezkumu obstála (tj. v části nedoložení údajů o prodloužení životnosti produktů a jejich nepravdivosti), neboť tento důvod byl v oznámení o zahájení řízení obsažen.

[32] Pokud stěžovatelka až v replice k vyjádření žalovaného, která byla soudu doručena dne 7. 4. 2026, vznesla také námitku nepřiměřenosti odnětí dotace v plné výši a nezohlednění principu proporcionality, který prostupuje celým dotačním právem, Nejvyšší správní soud se touto námitkou nemohl zabývat.

[33] Podle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody.*

[34] V daném případě Nejvyšší správní soud poté, co byla podána blanketní kasační stížnost, usnesením ze dne 30. 12. 2025, č. j. 6 Afs 186/2025-22 (doručeným dne 6. 1. 2026), vyzval stěžovatelku, aby v zákonné lhůtě jednoho měsíce doplnila kasační stížnost o konkrétní důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s., pro které byla kasační stížnost podána. Tím došlo ke koncentraci řízení před Nejvyšším správním soudem (viz k tomu náleze Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05, N 27/40 SbNU 219), přičemž zákonná lhůta

pokračování

jednoho měsíce pro doplnění důvodů jako chybějící náležitosti kasační stížnosti uplynula dne 6. 2. 2026. Po tomto okamžiku již nebylo možno kasační stížnost rozšířit o nový důvod, který stěžovatelka nově uplatnila až v podání doručeném soudu dne 7. 4. 2026.

[35] Nejvyšší správní soud současně uvádí, že námitku nezohlednění principu proporcionality žalovaným nelze považovat za rozhojnění argumentace obsažené v kasační stížnosti, resp. v jejím doplnění v zákonné lhůtě k výzvě soudu (viz bod 38), kde stěžovatelka vytýká správním orgánům, že nevyužily institutů krácení dotace nebo odvodu za porušení rozpočtové kázně, u nichž nedochází k postihu ve výši 100 % poskytnuté dotace.

[36] Tato námitka by však nebyla přípustná ani tehdy, pokud by ji stěžovatelka uplatnila včas. Jedná se totiž o námitku, kterou stěžovatelka nevznesla v řízení před městským soudem, ačkoli jí v tom nic nebránilo a nepochybně tak mohla v řízení před městským soudem učinit (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

IV. Závěr a náklady řízení

[37] Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[38] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně (stěžovatelka) neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává, neboť podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006-87, č. 1260/2007 Sb. NSS, „(...) v případě, že v soudním řízení správním vystupuje jako účastník orgán veřejné správy v oboru své působnosti, není v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, pokud se v takovém řízení nechá zastoupit. (...) Stejně tak Vrchní soud v Praze konstatoval, že povinnost správního úřadu jím vydané rozhodnutí hájit na soudě proti správní žalobě představuje samozřejmou součást povinností plynoucí z běžné správní agendy. Nelze proto spravedlivě žádat na žalobci, aby hradil náklady, vzniklé tím, že správní úřad udělil k zastupování plnou moc advokátovi (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 1998, č. j. 6 A 90/96-23).“

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2026

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu